

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vposiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolj frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. —

Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Ljudstvu pravice!“ — Sleparija.

»Slovenec kriči dan za dne vom: Ljudstvu pravice! Včasih doni tak klic v uvodnem članku, v dopisih in v raznih noticah, tako da bi mislil človek, ki ne pozna katoliških junakov okrog »Slovenca«, da je res tem ljudem kdove kako za pravice ljudstva. Ali za pravice ljudstva jim ni nič mar, tako kričijo le, kadar jim kaže. V svojih listih in po shodih pridno bobnajo o praviceh ljudstva, ali tam, kjer bi bilo res treba povzdigniti glas za pravice ljudstva ter bi bilo pričakovati tudi kak vspeh, tam pa so malomarni ter se pehajo za druge reči, ali pa molčijo. Kako malo je mar »katoliških stranki za pravice našega ljudstva, se je pokazalo jasno zopet enkrat v delegacijah.

V delegacijah bi se moral čuti leto za letom iz ust slovenskega delegata klic po naših pravicah. Delegat bi moral skrbno premotriti po ložaj našega naroda z vseh strani ter predčoleti delegaciji kričeče krične razmere, ki vladajo med namimi, in potezati se, da sčasoma res kaj dosežemo. Tak glas v delegacijah bi bil važen glas, ki bi pozneje le kolikor toliko vplival na merodajnih mestih, kjer nam krojijo pravico ter pošiljajo med nas svoje funkcionarje. Slovenci delegat bi imel torej jako obsežno, pa hvaležno nalogo, in ako bi imeli Slovenci delegata, ki bi čutil za ljudstvo ter imel srce na pravem mestu, bi tudi bili zastopani v delegacijah v takem zmislu, ali Slovenci smo tako nesrečni, da nas zastopa v tako važnem zastopstvu le — politički kadaver.

Dr. Šusteršič sili povsodi v ospredje, kjer le more. Da sili v delegacijo, je torej umevno samo po sebi. In tako imamo Slovenci to nizko čast, da nas zastopa leto za letom v delegacijah edini dr. Ivan Šusteršič.

Kaj je delal ta človek v seda-

nih delegacijah? Cesarsa je hotel nalačati, da je vseh razmer na Kranjskem kriva le vlada, on pa je ne-dolžen kakor jagnje, drugače pa je strašil po delegacijah s tistim »veto«, kateri je bila vložila avstrijska vlada ob času volitve papeža proti kardinalu Rampolli. Celo dvakrat je govoril o tem »veto«. Vprašamo: Kaj vraga pa nas briga ta veto? Nam je pač vseeno, naj bo papež Peter ali Pavel, Lah je, in katoliška cerkvena uprava je laška, mi Slovenci pa nimamo ničesar pričakovati od Rima; tako nas udi zgodovina. Kaj je torej motilo dr. Šusteršič, da se je toliko pehal za tistem »veto« po delegacijah? Zakaj pa je tako zanemarjal — pravice ljudstva? Na Kranjskem hoče vse preobrniti. S svojim surovim glasom kriči po shodih, da naj dajo ljudstvu pravice, da on že navije uro ministrom, če ne dajo pravice, vse se mora tresti pred njim. Ubogi kmetiči, ki sliši to »krščansko« rogovilo, si misli, da je res junak, ki obrne Dunaj ter izpoljuje od samega cesarja ljudstvu take pravice, da bodo kmetiči grofje, grofje pa kmetiči, ali kadar se pelje ta žalostni junak proti Dunaju, ga mineva ves pogum, in ko stopi na Dunaju s kolodvora, ga nima nič več. Tam gori je v prvi vrsti katoličan. »Ljudstvu pravice! — to je za shode po klerikalnih vseh in po lažnjivih klerikalnih časnikih, na Dunaju je gospod Šusteršič že bolj katoličan, zastopnik svete kateške cerkve in njenih služabnikov. Takega smo ga videli tudi v delegacijah. Ako bi bil on zastopnik slovenskega ljudstva, potem bi se bil tam potegoval za pravice našega ljudstva, tako pa je drezal le s tistem »veto«, češ, kaj se ima avstrijsko vlada in kronska vlasti v posle svete nezmotljive katoliške cerkve. Dr. Šusteršič je njen služabnik, in kot tak seveda je že moral z ogorčenjem v srcu vzdigati svoj hripavi glas proti »veto«. Tako so se domenili v Ljubljani, na pravice

ljudstva ga ni nikdo oponziril in sam ne misli nikdar na nje.

Slovenci smo zatirani na vseh koncih in kraji. Nimamo potrebnih šol, niti ene disto slovenske srednje šole nimamo, nimamo vsečilišča, pa kaj, saj nam manjka še ljudskih šol, slovenčino podijo iz uradov in celo iz cerkve, neduvene reči v takem pogledu se godijo na Koroskem, tuje uradnike nastavljajo med nami itd.; na vseh straneh trpimo ter smo zapostavljeni — slovenski delegat pa pušča vse to v nemar ter govoriti o »veto«, se peha torej za nam po-polnoma brezpomembno reč.

Iz tega se pač vidi, da so klerikali le slepo orodje klerikalne nestrnosti, da zastopajo le interese laške cerkve, in da so jim interesi našega toliko zatiranega naroda, katerega so grdo presleparili pri volitvah, ne le deveta, marveč devetindvetdeseta brig. Klerikalci so rimski hlapci, le za Rim gorijo in pa za njegove služabnike, ljudstvo je le za to tukaj, da se ga slepari ter izžema. Ako bi bilo Šusteršiču in sploh klerikalni stranki res kaj do pravice ljudstva, potem bi se bil pač oglasil v delegacijah. Ali ker se ni oglasil za naše pravice, marveč le za Rim, je pač jasno vidno, na čem mu je ležeče in na čem ne.

Sedaj pa tudi ni več dvoma, da je ves tisti klerikalni klic: »Ljudstvu pravice!« le gola sleparija. Humber bug uganjajo, kadar govorijo, kako da se potezojo za pravice ljudstva; niti na kraj misli pa jim ne pride, da bi res kaj storili za pravice ljudstva! To smo videli sedaj dovolj na dr. Šusteršiču.

Sleparija je vse klerikalno kričanje: »Ljudstvu pravice!« sleparija je to in predrzen atentat na žep kmeta, ki ga odpira in odpira ter si pritrjuje od ust, da le redi rimske hlapce posvečene in neposvečene. Dr. Šusteršič ni niti odpril ust v delegacijah za teptane pravice našega naroda, marveč se je tepel le za

Rim. In da bi se res potegnil v pravem smislu za Slovence ta junak, tega ne doživimo nikdar. Prej utegne interpelovati avstrijsko vlado, da še premalo skrbti za misjonarje na Kitajskem ali da se »med katoličanje premalo nabere za zamoreče«, nego da bi se postavil na branik za Slovence ter le vprašal vlado, zakaj da dela tako krično s svojimi zvestimi Slovenci.

Tak je dr. Šusteršič, taki so klerikali na sploh. Škodljive in sleparji našega ljudstva so, in dokler bodo taki ljudje na krmilu, bomo vedno manj veljali ter bo vlada mislila, da nas še premalo stiska, ker se nikdo niti na takem mestu, kakor so delegacije, ne oglasi proti kričbam, katere siplje na slovenski narod. Vlada misli, da smo z vsem zadovoljni ter da nas boli le to, ako se storí kaj proti Vatikanu.

Tako dela dr. Šusteršič. Na Kranjskem hoče vlado postaviti na glavo, ker ne da ljudstvu pravice, na Dunaju pa lepo molči nasproti vladi o pravicah ljudstva ter se kaže le rimskega hlapca.

Po njih dejanjih jih spoznavamo. „Soča“.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 27. januvarja. Proračunski odsek je sprejel poročilo del. dr. Šusteršiča o okupacijskem kreditu. Državni finančni minister Burian je odgovarjal na razne predloge in vprašanja glede Bosne in Hercegovine, tako glede gradbe železnice Doboj-Sarajevo in Bugojno-Arzano, o razdelitvi garancije za železnice na obe državni polovici, o konverzijskem vprašanju itd. Nadalje je rekel minister na opazke del. dr. Kramarja, da se ne boji v Bosni žalitve narodnega čustva, ker je zakonit in svobodni razvoj zagotovljen. Ni se batil, da bi si prebivalstvo želelo nazaj v preteklost, minister pa želi, da bi se prebivalstvu uresničili vsi upi, tako

da bi brez zavisti zrlo na usodo svojih rojakov izven Bosne.

V popoldanski seji je poročal del. Pergelt o proračunu mornarice ter utemeljeval zahtevo 2,200.000 kron kot 1. obroka za novo oklopne. Na vprašanje delegata dr. Bärnreithera glede zaloganja mornarice je odgovarjal poročevalce, da razen premoga, ki je angleški in strojev ter orodja, ki se ne izdeluje doma, se narodajo vse potrebštine v Avstro-Ogrski po kvotnem razmerju 65:35.

Poveljnik mornarice bar. Spaun je odgovarjal občirno na razna vprašanja, glede izberejekla ali bronca za topove, o napredovanju brezplačnega brzojava in o upoštevanju domače industrije.

Proračun mornarice se je sprejel v rednem in izrednem z naknadnim kreditom.

Prihodnja delegacijska plenarna seja bo šele 3. februarja.

Državni zbor in češka obstrukcija.

Praga, 27. januvarja. Državni zbor se sklice najpozneje v prvi polovici meseca marca, da pravočasno dovoli letošnji rekrutni kontingent. Dasi se vojni minister pošteno trudi, z jezikovnimi naredbami privativi tozadavnemu posvetovanju gladko pot, je vendar še dvomljivo, ali Mladočehi sploh izločijo katero vladno predlogo iz obstrukcije, ker so enkrat sklenili, nadaljevati obstrukcijo na celi črti.

Spravna pogajanja.

Praga, 27. januvarja. Pogajanja z Mladočehi se prično pričetkom prihodnjega meseca povodom posvetovanja parlamentarne komisije mladočehskega kluba, ki se otvoril na Dunaju 3. februarja. Mladočehske konference bi se imele prvotno vrstiti v Pragi, vendar se je večina odločila za Dunaj, ker mnogo članov parlamentarne komisije tega kluba pripada delegaciji.

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

XIII.

Celo morje čutil je divjalo v srcu Damjanove Mere in njena duša je trepetala neznanih muk. S trepetom se je spominjala trenotka, ko ji je Marmont razkril svojo ljubezen, ko je počivala na njegovem srcu; zdaj jo je prešinilo veselje, zdaj jo je morila žalost — sama ni vedela, kaj ji je, zakaj vedno in vedno je poleg ponosnega sijajnega maršala videla tožne oči prijatelja izza otroških let.

Sedela je sama v očetovi pisarni, in sama sebi dopovedovala, da to, kar čuti za maršala, vendar ni prava ljubezen.

— Prava ljubezen ne razmišlja in ne vprašuje nikdar, kaj bo, tako so šepetal njeni ustni zakon v sanjah. Prava ljubezen ne pozna pomislekov, ne pozna ovir. Jaz pa vedno vprašujem, kaj naj bo iz tega,

kakšen bo konec, vedno se spominjam, da je Marmont oženjen, vedno me muči misel, da mi prinese ta ljubezen žalost in sramoto. Prava, resnična ljubezen bi govorila drugače. Rekla bi: Tu sem, tvoja sem, vzemi me — in nič za to, če bi za eno uro ljubezni prišlo sto let žalosti in solza.

In tedaj se je spomnila Konrada Podobnika in njegovih pogledov, ki so bili temni, kakor da stoejo na straži pred veliko tajnostjo. In vendar si je rekla:

— Da, ko bi me bil on tedaj, ko se je vrnil domov, vzel na svoje srce — moje srce bi bilo vrskalo in postala bi bila njegova ljubica tudi brez blagoslova in šla bi bila za njim na kraj sveta. A zdaj?

Njeno lice je dobilo izraz kakor da je zmrznilo in rekla si je:

— On je lep in ponosen in neustrašen, mož dejanj, on bi me še počastil iz rok izstrgal, samo da bi mu rekla, da ga ljubim. — Konrad je apatičen, čemerem, malobesed n, brez poleta. On je živ, poln ognja, kakor orel, ki bi zletel gor do sonca — Konrad je mrtev, kakor ptič, ki

so mu postrigli peroti. Jaz pa hočem tudi gor do sonca — ž njim.

In prevzela so jo čustva, da je vroče poljubljala krasne cvetke, ki jih je vsak dan pošiljal Marmont — koj potem pa te cvetke srdito vrgla v kot, jih potepatala in jokajeklicala: Ne, ne, samo omamljena sem — Konrad reši me!

Konrad ni prišel — pač pa je stal pred njo general Fresia. Kakor oče svojo hčerko jo je privil k sebi.

— Le izjokaj se, deklica moja. Kar je mrzla zima, kar je krepak vihar za mlado drevo — to bo ta izkušnja zate.

In Mara je ležala na njegovih prsih in na njih jokala dolgo, dolgo časa. Ko pa so usahnilo solze, ji je bilo tako, kakor da je odteklo iz njenega srca vse gorje, in lahko ji je bilo, kakor da je iz svoje duše vzel vse dvome in jih poleg sebe položila na tla.

— Pojdi z menoj, Mara, je rekel general Fresia. V tej uri je ni mogel vikati. In ona ga ni vprašala, kam jo pelje. Šla se je obledi, general Fresia pa je naročil kočijažu, naj

vpreže. Molč je Fresia prijet Maro za roko in jo peljal do voza.

Zunaj je lilo, kakor da so se odprle vse nebeške zatvornice, Fresia in Mara pa sta držeč se za roko tiho sedela v vozu. Voz je držal po Dunajski cesti, izginile so zadnje hiše in Mara še vedno ni vprašala, kam jo pelje njen spremljevalec.

Šele zunaj pri Savi se je voz vstavil in ko je general izstopil, je Mara videla, da podira voda črnučki most. V sredini so bili valovi že izpodnesli nekaj stebrov in most je razpadal — oddelek vojaštva je skušal rešiti, kar bi se sploh dalo rešiti.

Vihar je divjal čez poljane, z neba je lilo, Sava se je z ljutostjo zaganjala v most, da je leseni velikan ječal v vse členih — vojaštvo pa je z nadčloveškimi močmi delalo, da otme most.

Zdaj je tam od spredaj, koder je bila voda že podrla stebre, začril mogočen glas. Čez tuljenje viharja se je slišalo:

— Attention — pozor! Vsi nazaj!

Mara je obrnila tja svoje poglede

in tam na najnevarnejšem mestu zagledala Konrada, ravno v trenotku, ko je vrgel od sebe suknjo in z mosta planil v Savo.

— Konrad! Konrad! Obupno je donel ta klic, a nihče se ni zmenil zanj. Mara je skočila z voza in tekla na most. Dež jo je močil, veter ji je odnesel klobuk, razruval njene lase — a ona je tekla naprej. Vojaki so jo ustavili, general Fresia je priskočil k nji, in jo potegnil s sabo k ograji.

— Glejte — zdaj je Konrad vjer — zdaj je rešen — zdaj in zdaj bo pri kraju — hvala Bogu — rešena sta oba.

Vojak, ki je stal na koncu mostu, je bil padel v Savo in Konrad je bil skočil za njim, da ga reši. Po sredilo se mu je, da je mogel vojaka prijeti in sredno je vlovil tudi rešilno vrv, katero so mu vojaki vrgli. Konrad in ponesrečeni vojak sta po strašnem boju z valovi obležala brez zavesti na bregu. Kmetje so priskočili, na pomorju in ju odnesli v

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 27. januvarja. V generalni debati o rekrutni predlogi je govoril posl. Ugron. Izjavil se je proti predlogi ter rekel: »Ako smo že s habsburško hišo neločljivo zvezani, naj bi z Ogrji bolje postopala. Zdi se, da nas dinastija smatra za poročeno ji zakonsko polovico, s katero se sme slabo postopati. Pri podobnem postopanju bi bil kak uslužbenec že davno službo odpovedal. Govoreč o jezikovnem vprašanju v armadi je rekel, da je strategično do kazano, da celo armada ne more operirati v celoti, temuč ločena v najmanj štiri samostojne skupine, zato pa je tudi nesmisel trditi, da nemški jezik krši enotnost armade.«

Budimpešta, 27. januvarja. V jutrišnji seji bo predlagal poslanec Kötvös, naj se zbere konferenca zastopnikov vseh strank na pogovor, kako bi bilo nati pot iz sedanjega parlamentarnega položaja.

Srbija.

Belgrad, 27. januvarja. Tu so zapli včeraj bivšega ministra Todorovića in tajnika kralja Aleksandra dr. Petronjevića, ker sta si baje prilastila mnogih denarja iz državne domene. Kakor znano, je bil Todorović pri kraljevem umoru dne 11. junija tudi napaden in ranjen.

Belgrad, 27. januvarja. Danes so izpustili iz ječe niške častnike, ki so bili zapleteni v znano zaroto. Bati se je bilo demonstracij, toda častnike so pričakovali le sorodniki in prijatelji. Razpošlo je se po raznih garnizijah po deželi.

Bolgarija.

Sofija, 27. januvarja. Sobranje je sprejelo novi tiskovni zakon v prvem branju.

Sofija, 27. januvarja. Vlada se pritožuje pri turški vladi, da turški komisariat že nekaj dni odreka vidiiranje potnih listov na Turško potujočim Bolgarom.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 27. januvarja. Ob ciljnih agenta sta že stopili v dogatku s turškimi krajevnimi oblastnimi in konzulati velesil v treh makedonskih vilajetih. Preden pa začeta delovati, proučavata krajevne razmere in prebivalstvo.

Petrograd, 27. januvarja. Za makedonsko orožniško službo se je oglasilo že nad 50 ruskih častnikov. Iz teh in iz častnikov Avstro-Ogrske in Italije pa se izbere za sedaj le določeno število častnikov, ker ne kaže takoj reorganizovati vsega orožništva.

Francoska in konkordat.

Pariz, 27. januvarja. Iz zanesljivih virov se poroča, da je vlada posla zaupnika v Rim s tajno nalogo, da dožene vsa vprašanja glede konkordata. Combes ne mara še sedaj odpraviti konkordata, pač pa doseči, da se isti revidira tako, da

In general je odšel na most in na Konradovem mestu vodil rešilna dela. Mara pa je v ubožni kmetski koči skrbel za Konrada.

Cez nekaj časa se je Konrad zavedel. Strme je spoznal Mara.

— Vi tukaj? je šepetal. Vi Mara? In skoro neslišno so dihnila njegove ustna: Kako sem srečen!

Šele pozno ponoči je Konrad mogel vstati. Spravili so ga v Damjanov voz in Mara se je peljala žnjim. Molče sta sedela drug poleg drugega. Šele čez dolgo časa je Konrad bolestno rekel:

— Mara — nekaj Vam moram povedati — nekaj iz moje preteklosti — ali danes ne morem. Toda — boste pripravljeni na žalostno razkritje —

— Naj bo kar hoče, je rekla Mara, prava ljubezen ne vpraša, ne za to, kar je bilo, ne za to, kar bo. —

— Ali si moja Mara?

Dvoje rok se je ovilo okrog Konradovega vrata in med vročimi poljubi je slišal glas ljubezni.

— Tvoja — Konrad, tvoja v sreči ali v nesreči, živa ali mrtva danes in vekomaj! —

dobi francoska vlada pravico, vse duhovnike od vikarjev do škofa sama imenovati.

Pariz, 27. januvarja. Senator Emile Deschanel je umrl včeraj 84 let star. Pokojnik je leta 1850. zgubil profesuro zaradi svojega spisa »Catholicisme et socialisme«, toda pozneje je učil na bruseljskem vseučilišču ter dobil leta 1859. profesurnazaj.

Zatiranje Poljakov na Pruskom.

Berolin, 27. januvarja. V Poznanju je sklical predsednik vsišega sodišča vse sodnike, uradnike in pisarje poljske narodnosti ter jim predčital ministrsko naredbo, v kateri se jim ukazuje, da morajo takoj odpovedati vsako zvezo s poljskimi bankami ter vzeti iz njih vse vložke nele na njihova imena, temuč tudi vložke na ime žen in otrok.

Obisk belgijskega kralja.

Berolin, 27. januvarja. Belgijski kralj Leopold je dospel semkaj. Na kolodvoru ga je sprejel cesar Viljem s princem in zastopniki.

Rusko-japonski konflikt.

Petrograd 27. jan. Ruska vlada želi slejkorje, da se razpor z Japonsko mirnim potom poravnava. Zato je v svojem zadnjem odgovoru dovolila Japonski najdalekosežnejše koncesije.

Te koncesije se tičejo ponajveč Koreje. Pred vsem se ne zahteva več neutralne cone v Koreji, glede Mandžurije pa se obljudbla, da bo ruska vlada vsem vesilam poslala okrožnico, v kateri bo zagotovila, da bo ohranila v Mandžuriji status quo in se iz te pokrajine umaknila, čim se ji bode zdelo to umestno. Nauzlic tem dalekosežnim koncesijam Japanske ta odgovor ni zadovoljil. Vsled česar se v ruskih vladnih krogih sodi, da Japanska neče, da bi se rešil konflikt mirnim potom, ampak da hoče vojno na vsak način.

Söul, 26. jan. V Koreji so nastali nemiri, ki so v prvi vrsti naperjeni proti Japoncem in Amerikancem. Japonci dolže Ruse, da so te nemire provzročili, da bijavno mnenje v Koreji naščevali proti Japanski. Dejansko smatra večji del Korejcev Japonce za svoje sovražnike, ki hočejo dobiti Korejo v svojo popolno oblast, dočim so prepričani o Rusih, da so njih prijatelji, ker nasprotujejo japonskim naklepom.

Washington 27. januvarja. Ruski poslanik prof. Cassini se je izrazil proti namestniku državnega tajnika Loomisu, da še ni izgubil vsega upanja, da se mir v vzhodni Aziji ohrani.

Peking, 26. januvarja. Kitajska vlada namerava z vso resnostjo posredovati med Japansko in Rusijo, prepričana je namreč, da bi bila Kitajska najhujše prizadeta, ako bi izbruhnila vojna.

Tokijo, 27. januvarja. Domači finančni instituti in bogataši so vladu zavetili za slučaj vojne toliko gmotne podpore, da ne bo treba Japonski iskati posojila v inozemstvu. Diplomatični krogi so mnenja, da se je vsled tega kriза poostrela. Bojažljnost na Japanskem se je znatno povečala, odkar se ve, da so sredstva za eventualno vojno že pripravljena, in vobče se pričakuje, da bo sedaj Japanska postopala še odločneje, nego doslej.

Ninčvang, 27. januvarja. V Činčav je dospela znova celota stotinja konzakov in se tu stalno utaborila. Zatrjuje se, da bo v kratkem došlo semkaj še več russkih vojakov, ki bodo zasedli vse postaje ninčanske železnice.

Tientsin, 27. januvarja. Večji ruski vojaški oddelek je došpel do Koapanon-a, 60 milj od Ninčvanga, kjer so stražili kitajski vojaki generala Juančikaja železniško progo Koapanu-Hsinmintun. Ti vojaki so so takoj umaknili, na mestu je ostalo samo moštvo tatarskega generala, ki pa je popolnoma pod ruskim vplivom.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. januvarja.

— **V odgovor „Slovencu“** na njegovo sobotno velemoderu kritiko o članku, priobčenem v »Par-

lamentarju« pošilja nam uredništvo »Parlamentarja« nastopno izjavo: Nadutemu »Slovencu« odgovarjati, se nam ne zdi vredno, ker nimamo niti časa, niti veselja za to. »Parlementär« zastopa previške ideale, da bi se spuščal v polemiko z nazadnjaško-slepim »Slovencem« in njegovo gardo. Niti očitovanje »Slovenčevu« o »sunuljivem vplivu« nas ne more zadeti, ker vpliva na nas le naša veste in slovanski idealni, in to s stališča, katero se razumljivo ne strinja z znano dvomljivo politiko ljubljanskih blagoslavljenec. Izjavimo pa, da se pridružujemo »Slovenskega Naroda« zavrnitvi s pasjim bičem, kakor to »Slovenec« in njegov častni urednik zaslužita.

— Zopet pobožna želja kranjskih klerikalcev.

Iz Ljubljane pišejo »Konservative Korrespondenča«: »Dejstvo, da se deželnozborna dopolnilna volitev za mestu dr. Brejca ne razpiše, se v tukajšnjih (?) krogih deželnih poslancev razлага tako, da se kranjski deželni zbor v doglednem času razpusti. S to eventualnostjo se že računa v obeh (?) strankih taborih in prevdarjajo se tudi posledice, ki bi jih taka odredba rodila.«

— Duhovniki za — učite-

ljice. Učitelji, ki so po pretežni včini naprednega mišljenja, so našim politikujočim popom hud trn v peti. In to ni čuda, saj so na kmetih po nujveč edini elementi, ki si še upajo nastopiti proti neomejenemu farškemu gospodstvu, in so čestokrat tudi vspešna zavora, da ne morejo popje vladati docela samovlastno in brez kontrole, kakor bi si sami želeli. To seveda našim božjim namestnikom ni prav nič po godu, zato preže na vsako nudečo se priliko, da bi se teh neprjetnih, včasih celo nevarnih nadzirateljev iznebili. Najugodnejša priložnost za to je, ako se kje kako učiteljsko mesto izprazni. V tem slučaju so popje, kjer je oddati učiteljsko mesto, vsi pokonci in napre vse sile, da bi dobila to razpisano mesto kaka učiteljica. Učiteljica — in če tudi ni Slomškarica — se jim ne zdi nevarna. Ženska je slaba stvar in se da prav lahko, zlasti ako se obdeluje na tako razfiniran način, kakor to edino znajo naši maziljeni, ako ne docela pridobiti, pa vsaj v toliko ukrotiti, da postane slepo orodje v duhovniških rökab. Pri tem pa igrajo seveda velevažno ulogo še drugi momenti, momenti, katerih ne maramo navajati, a se prav lahko uganejo. No, brhka, mlada punica pač navadno bolj ugaja razvajenim očem, kakor kak čemerikav »šomašter.« Tega mnenja je tudi župnik Brešar v Velesovem. Tam je razpisano mesto učitelja-voditelja. Zakonitom potom bi se torej smela služba oddati samo učitelju Brešarju pa bi rajši imel učiteljico. Poskrbel je torej, da ste za to mesto prosili tudi dve učiteljice Slomškarice, dasi ni bila ta služba za učiteljice niti razpisana. In da bi tem gotovejo dosegel svoj smoter, je spravil nekaj zabitih kmetov skupaj in jih posiljal kot deputacijo v Ljubljano, ki bi naj izposlovala, da bi se ena imenovanih Slomškaric imenovala za učiteljico-voditeljico v Velesovem. Kaj je ta deputacija dosegla, nam ni znano! Vse časti vrednega župnika Brešarpa pa bi vprašali, ali se zato trudi za žive in mrtve, da dobi na Velesovo učiteljico, ker se boji učiteljica, ali pa, da je tak ljubitelj lepih punic in čestile »belih nežnih kož«, da potrebuje učiteljice v svojo osebno — zabavo? Kaj je pravo, prvo ali drugo? Le hrabro odgovorite, g. Brešar, nikar se ne ženirajte!

— Uradna slovenčina.

Kako mrevarijo nemški uradniki na slovenskem Štajerskem naš jezik, se je že dostikrat pokazalo. Toda dokazov za jezikovno nesposobnost teh ljudi, ni nikdar dovolj. Zato prijavljamo tudi naslednji odlok: »Predstojništvo Kmetijsko bralnega društva v Sv. Ilju v sl. g. V prilogi se društву eden obrazec »državne izkaznice« pro 1904 do poštie in se taistem ob enem na podlagi § 13 društvenega zakona z dne

15./11. 1867, drž. zak. št. 34, oziroma ministerskega ukaza z dne 13./2. 1885. št. 11.612, naročuje, ta obrazec popolnoma in natančno napoljenega do 30. januarja 1904 semkaj predložiti. V poročilu pri predlogi se naj navedi delovanje društva v dočasnem letu 1903, in koliko društvenih zborov v letu 1903. oziroma kader so se taisti veršili. Predstojništvo društva se silno prosi, k ogibu sitnih pogonov v zgoraj navedenemu roku društveno izkaznicu gotovo semkaj dopolniti. C. kr. okrajno glavarstvo Maribor, dne 6. januarja 1904. C. kr. namestniški svetnik.« In ljudje, ki pišejo tako barbarsko slovenčino, imajo spričevala, da so slovenskega jezika popolnoma zmožni!

— Ljubljanski škof dr. Je-

glič je šel pretekle dni v Rm. skupkat ta veliko — bisago. Mu manjka v vseh mošnjah »pink« za zavode. Revež, kdo bo njegov naslednik, ker mu bo Bonaventura v testamentu same — dolgo pustil! Tako zdihajo ljubljanske tercijalke okoli ženklavške cerkve!

— Zopet eden! Kmetijsko društvo v Šempasu na Goriškem je imelo v nedeljo svoj občni zbor. Na tem zboru so sklenili društvo razpustiti. Predsednik društva je bil župnik in dež. poslanec Grča, odborniki pa njegovi kimovci. Tako gredu drog za drugim ti konzumi rskom žvižgat in žbam pet — kmet ima pa škodo.

— Promocija. Jutri, v petek, bo na vseudišču v Gradcu promoviran doktorjem filozofije g. cand. prof. Ivan Arneje, doma izpod Huma pri Rožku na Koroškem. Čestitamo!

— Repertoar slovenskega gledališča.

Jutri v petek se pojedem z dñi v sezoni Smetanova opera »Prodana nevesta«.

— Prihod hrvatskih akademikov.

Poroča se nam, da se je določil za sprejem hrvatskih visokošolev v gostov za sedaj sledišči vspored: Dne 3. februarja bodo ob pol 1 uri popoldne pričakovala našna društva prihod vlaka na južen kolodvor. Ob prihodu vlaka zapojo zdržena pevska društva. Nato se izvrše v kratkih besedah običajni pozdravi. Potem se popeljejo Hrvati z vozovi v pripravljena stanovanja. Ob 2. uri popoldne je skupen obed sodelujočih pri večernem koncertu v restavraciji »Narodnega doma«. Zvečer se vrši pod pokroviteljstvom »Glasbene Matice« koncert s plesom v veliki dvorani »Narodnega doma«. Če bo hrvatskim go stem možno ostati še drugi dan, o čemer se sami niso še mogli določeno izraziti, priredi se njim v čast na slovenskem odu predstava opere »Peter Svačić«. Med dnevom pa si bodo v družbi slovenskih akademikov ogledali zanimivosti našega mesta. Vsi slovenski krog i ljubljanski se iskreno prosijo, da blagovole po možnosti odstopiti kako sobo zeno ali več posteljami v svrhu prenočevanja dragih nam govorov za 3. oziroma tudi 4. februar. Naznana sprejema na mnogostranko željo g. Milijutin Zarnik, magistratni tajnik. Oglasila izvolijo naj se pošljati pisemo na naslov tega gospoda na mestni magistrat, ali naj se mu pa ustno naznanjajo med uradnimi urami (od 8 do 2 ure popoldne).

— Ljubljanski »Sokol«

je imel dne 25. t. m. v »Narod. domu« svoji občni zbor, kateremu je predsedoval starosta g. dr. Ivan Tavčar. Udeležilo se je obč. zborna kakih 100 članov. Starosta je otvoril zborovanje z ogovorom, v katerem je povdral lepo napredovanje društva v minolem letu in se s toplimi besedami spominjal umrlih članov Fr. Ks. Sovana, Dragotina Žagarja, Simona Rutarja in Ivana Rozmana. Namesto zadržanega tajnika je o društvenem delovanju poročal podstavista g. Vl. dr. Ravnhar. Sokol je priredil sijajno maskarado, za kar gre zahvala gg. dr. Zarniku, Veseli, Tereglju in Skaletu ter gosp. dr. Tavčarjevi, gosp. dr. Jenkovi in gosp. Skaletovi. Dalje je Sokol sodeloval pri Prešernovi slavnosti v Zvezdi in na pravil izlete v Medvode, v Tacen, v Postojno, v Cerkle in v Sotesko. Iz poročila blagajnika g. Skaleta je posneti, da je imel »Sokol« lani 9605 K 4 v dohodkov in 9048 K 20 v izdatkov. Proračun izkazuje 8624 K 84 v dohodkov in 8360 K izdatkov. Načelnik g. dr. V. Murnik je potem poročal o telovadbi. Število telovadec se vedno množi. V minolem letu so se oglasili 103 telovadci. V

sodi, so tudi pri nas razne stranke in strani, dobre in slabe, kakor: klerikale, radikalce in liberalci. Katera stranka je v večini, je pač težko konstatirati, konsumarjev je največ, saj so še celo nekateri trgovci in gostilničarji največa podpora konsuma. So pač zvit, "kokr naše raje in rješeta." Zakaj pa, oni — in mi — najbolje vedo. — Se več je pa onih ki menijo, da je najbolje biti vse ob svojem času: danes bud liberalci, jutri fanatično-potuhjeni klerikalec in pojutrišnjem že sami ne vedo, kam sploh spadajo. Tako je! Predpust je. Sameci in samec le hitro, pepelečna sreda je blizu. Ploh! — Včeraj sem šel po trgu, in pri svitu blede lune, v hudem sibirsko rezozem mrazu je pel neki dobro rejeni samec: — "Vprasil sem jo za roko, — pa je rekla: Nič ne bō." — "Kaj? naj zopet vlečem — oh — Pepelečno sredo — plob?" — in meni se je smilil revez. Svetoval bi mu, naj poskusi druge, saj v "Marijini družbi" jih je natlačeno polno z in brez — rož. — Pri nas imajo Marijine hčere hvalevredno navado, da nosijo pri raznih procesijah in obhodih goreče sveče v rokah. Tiste sveče morajo kupiti pri nekem trgovcu brez obrt. lista, torej: enkrat kšefit. Po končanih pobožnostih pa morajo na ukaz od zgoraj nesti tiste sveče g. trgovcu — za cerkev — v dar. No, potem kakor vidite je pač dvakrat „kšefit“. Kdor zna — mu nese. — In komur nese, je lahko tolstožalit, kot polh v žirovem letu. — Drugače je pri nas še precej mirno, seve, tu pa tam se včasih „kdo“ razkorači bodisi v spovednici ali na prižnici ter priporoča najtopleje vse napredno pisoče liste — opustiti — in naročiti le one, ki opevajo nevenljivo slavo zaslужnim možem, kakor so dr. Žindroflos et Co. To je že stara pesem. Morda kmalu zopet kaj o tem in onem, kar bo marsikoga utegnilo kako zanimati. Adijo.

Urban.

— **Z Jesenic** se nam piše: »Die uns feindlich gesinnnte slowenische Nation zatira poštene Nemce in podobne budalosti je čekal pri odhodnik bivšega postajskoga načelnika Wiesera, — kateremu se je šele sedaj izpolnila srčna želja, da mu v nemškem Hietflau-u ne bude treba gledati zopnih Slovencev in poslušati slovenskega slajanja, — uradnik tukajnjega železničnega gradbenega vodstva, g. inžener M x Temu izzivaču povemo za danes prav tisoč na uho, naj pusti v miru mirno slovensko prebivalstvo ter naj se briga za to, za kar je tukaj, nikakor pa naj ne izziva še nadalje, ker velja tudi zanjo: Svaka slika do vremena. Tukajnji poštenci Nemci nam getovo pritrdirajo, da so živelii s slovenskimi domačini v najlepšem miru, dokler nista teša Wieser in Max na par prejšnjih golobradovih hajlovcov se še ozirali nismo. Mi želimo miru in zopet miru ter nikogar ne sovražimo. Po tem smo se vedno ravnavili in pošten Nemec, ki smatra Slovence za vsaj enakopravnega na rodni njegovi zemlji, se ni mogel nikoli pritoževati na nas. To pa cestno pribito: Izzivati se ne pustimo ed nikogar in naj je ta tudi slučajno inžener c. kr. gradbe nega vodstva. Capito, g. M x načelnik jeseniške »Südmärke«?

— **Prijateljem domačega razvedrila** ne moremo ničesar bolj priporočati, nego se poprijeti naprednega čebelarstva. Zlasti na deželi je ljudi, ki ne vedo kam s prostim časom ter se udajajo tistem kvarnemu in otopenju domačim gostilniškim postajanju. Čebelarstvo pa ni le razvedrino in zanimivo temveč donaša tudi lepo dohodek. Marsikateri, ki je pričel čebelariti za zavodo, našel je tudi lepo postranski zasluge. Računski revizor Preuss v Potsdamu dokazuje na podlagi svojih natančnih zabeležkov, da mu je 32 panjov čebel, katera je opravljala izven svoje službe, prinašalo po odbitku vseh stroškov in 10% odpisa na inventarju skozi 9 let čistih 978 kron na leto. Ni pa misliti, da čebelarji v bogosigredi kako dobrem kraju — ne — taki in boljši kraji so pri nas povod. Glasilo slovenskega čebelarskega društva, ki izhaja mesečno naročuje se pri društvenem blagajniku gosp. I. N. Babniku v Ljubljani, za letni 2 kroni.

— **Pri plesnem venčku uslužbencov elektr. cestne železnice**, kateri se vrši dne 1 februarja v prijetnih prostorih starega streliča, preskrbi točno gostilniško posrežbo znani restavratev g. Avguštin Zajec, kjer bodo na razpolago razna gorka in mrzla jedila, vse po zmernih cenah, vino se bodo točilo po 40 kr. liter.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Štefanji vas** priredi sodelovanjem tamkajnjega pevskoga društva na Svečnico, dne 2. febr. t. l., veselico v prostorih Janeza Čerina. Začetek ob 3. uri po poldne. Vstop prost.

— **Narodna čitalnica v Kranju** priredi v pondeljek dne 1. februarja predpustno veselico. Upri-

zori se burka »Putifarjeva ženac«, potem pa ples.

— **"Narodna čitalnica" v Postojni** priredi dne 2. februarja v gornjih prostorih hotela »pri kroni« Vodnikov večer s plesom.

— **Ilor. Bistrško-Trnovsko prostovoljno gasilno društvo** priredi v nedeljo 31. januvara v dvorani hotela »Ilijak« veselico z gledališko predstavo in plesom.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Ribnici** priredi 7. februarja v salonskih prostorih g. A. Arko ta plesni venček.

— **Izlet pod Triglav** prirede novomeški obrtniki v nedeljo 31. januaria 1904. Zbirališče ob 7. uri zvečer v gostilni pri »Slonu« na Ljubljanski cesti. Pod Triglavom se vrši ples in prosta zabava. Vabilo se razpošiljajo na vse strani. Če bi kak prijatelj izleta ne dobil vabil na se vseeno pravočasno oglaši na zbirališču. Preskrbi se separatni vlak, ako se oglaši zadostno število udeleženjev. Krčma Globoki Tone bodo skrbeli med izletom za dobro jed in pičajo, najvstrajnejšemu gostu je obljubil dati jsko lepo parilo! (Krokarji pozor!) — K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Ljudska veselica v Beli cerkvi.** Za to maskaradno veselico novomeške čitalnice se pridružuje v posameznih osredkih, tako da je pričakovati popolnega vesela. Pričelo se je tudi že z dekoracijskimi deli, ki bodo po svoji originalnosti gotovo zanimala vsega obiskovalca. Z veseljem moramo tudi poročati, da je odbor do sedanji program zopet razširil in si cer za dve novi točki. Spustiti se ima v zrak pri tej veselici mogočen zrakoplav in vprizoriti tudi krasen umetljivi oganj. Odboru se je namreč zadnji dan posrečilo dobiti v to svrhu izvrstnega aeronauta in pirotehnika v osebi Gilberta, ki se mudi sedaj v Gradcu in pride na pustni torek tudi v Beli cerkev. Zabave bo tedaj v Beli cerkvi dosti in vsakovrstne in zato se tudi na dejamo obilne in vostranske udeležbe.

— **Kostumni venček v Žalcu** bo v soboto, dne 6. svetega t. l. v plesni dvorani »pri kroni« v koristi družbe sv. Cirila in Metoda. Godba pšesploka št. 16 iz Zagreba.

— **Akadem. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu** najljudneje vabi Vaše velerodje na ples, ki ga priredi v torek, dne 9. februarja v 1. v Steinfeldskih dvoranah (Steinfelder-Säle, Münzgrabenstrasse 10). Svira godba 2. bosn. herc. pešpolka. Začetek ob 9. uri zvečer. Vstopnina za osebo 3 K, za obitelj (3 osebe) 7 K, za dokane 2 K. Člani akad. podružnice so proti vstopnine.

— **Ljubljanski hišni posestnik — ki ga ne morejo najti.** Payko društvo »Slavec« je postalo svoje vabilo na maskaradno tudi na adreso: »P. n. gosp. Košir Alojzij, posestnik v Ljubljani.« To vabilo se je društvo vrnilo, še, da ga ni bilo mogoče dostaviti. Z modrim svinčnikom se čita na adresi: »Pismosam v Ljubljani in ne poznana in podpisanih je sedem pismos. Veseli nas, da so to opombo zapisali v slovenskem jeziku. Tudi na magistratu je bilo to vabilo, kajti na adresi je s štampiljeno natisneno: »Adressat polizeilich nicht gemeldet.« Gosp. Alojzija Koširja torej niti na policiji ne poznaio in vendar je hišni posestnik v Krojaških ulicah št. 4, torej takorekoč policij pred nosom. Najlepše pa je, da ga še nikdar niso zgrešili, če mu je bilo dostaviti kak — plačilni nalog.

— **Umirovljen** je c. kr. živinozdravnik g. Rudolf Salloker v Ljubljani.

— **Mlekarškega shoda** se, kakor se nam dodatno poroča, udeležuje tudi zastopnik logaške mlekarne.

— **Pošiljanje denarja po poštnih nakaznicah** v Rusijo iz naše države se vpelja 15. aprila tega leta.

— **Novih stavb** se bo tudi letos v mestu zgradilo precejšnje število. Tako zgradita na parcelarnem Delenčarovem svetu skupno enoštropno višo finančni nadsvetnik g. Anton Lenarčič in finančni svetnik g. Iv. Lendš. V podaljšanih Čopovih ulicah (na Trpotčevem svetu) pa si zgradi dvonadstropno hišo gosp. A. Vidmar, tukajšnji poštni kontrolor. Hotel »Union« se prične graditi to pomlad. Nove, preteklo jesen dograjene stavbe — postopev mesteve braničnice, petero poslopji na knezoškofijskih parcelah pri sv. Petru, troje hiš pred Kolezijo, Zupančičeva tri nadstropna hiša ob Bleiweisovi cesti, se bodo to pomlad ometale in osnabile, jeseni pa izročile svojemu nameru. Razširjenje brambovske voja-

nice se bodo moralo izvršiti, ker je vojaška oblast tu postavila svoj svet auto, in ta ne pozna nobenega špasac, o čemer se bo spomnili vodnik Lapajne in ravnatelju Pirca na glavo. Obdolženec je to izvršil iz jeze, ker ni dobil od župana denarno podpore. Potem je pa še aretujočega redarja prijet za rokav in ga včipnil v roko. Obsojen je bil na 18 mesecov težke ječe. 3. Na 6 tednov ječ je bil obsojen Jožef Kužman, brivec v Zgor. Logatcu, ker je Matevž Habit, pod pretezo, da mu izposloval dovoljenje za izvrševanje goščiščarske obrti pri njegovih hiši na Brodu, izobil 300 K. 4. Miha Kern, posestnika sin v Olševku, je 22. vel. srpanja m. l. v kazenski zadrži proti Janezu Sajovicu zaradi tepeža kot priča zaslišan izpovedal, da lahko pod prisego potrdi, da je med napadalcem dobro izpoznan Janez in Miha Sajovic in da ga je Janez Sajovic takoj udaril z ušesom sekire. Njegov zagovor, kakor bi se mu bilo vse to le tako dozdevale, ni obveljal. Obsojen je bil na 3 meseca ječe. 5. Anton Zore, posestnik na Škofljici, je 6. kmovca m. l. zvečer z gnojnimi vilami napadel in ž njimi večkrat v život sunil Franceta Jamnika iz Lanišč. Zore je imel na Jamnika že staro jezo, ker je bil 1. 1887 zaradi njega na 5 mesecov ječe obsojen. Sočišče ga je obsojilo na 7 mesecov težke ječe. 6. Jakob Kapovec, bajtarja sin na Visokem, je 20. grudna m. l. zvečer Miha Stružnika z nožem sunil. Oboženec dejanje priznava, zagovarja se le s tem, da je to storil zaradi tega, ker je Stružnik ves večer fante izrazil in njegovega brata na tla pobil. Obsojen je bil na 6 mesecov ječe.

— **Stavbišče za II. višje gimnazijo.** Prostorni prostor so v ugodnem vremenu zadnjih tednov odstavili, t. j. posekali odontoz drevje, speljali z vrta stavbeni material in šuto podprt poslopji ter vedenoma že odstranili ograjni zid, ki je obdal vrt in rastlinjak. Novi del ceste na vzhodni strani prihodnjega postopja se gradi, v Strelških ulicah pa napeljavajo prst in material za razširjenje tamšnjega dela ceste.

— **Državni kolodvor** se znatno razširi, kakor je včera sklenila komisija, obstoječa iz ministra svetnika Pacherja in več višjih uradnikov železničnega ravnateljstva v Beljaku pod vodstvom podravnatelja Otona Fritcha.

— **Ponesrečen drvar.** Dan 25. t. m. je Josip Poglajen v Selšku pri Litiji v gozdu sekal drevesa. Neko posekan drevo pa ga je po nesreči v padcu zadealo in ga hudo poškodovalo, da se dvomi, da bi okreval.

— **Velikega orla** je 21. t. m. vči posestnik Fran Kožjak v Mostah ravno v hipu, ko je hotel zgrabiti na dvorišču se nahajajočo koško. V peruti meri orel 2 m 8 cm.

— **Zmrznil** je 25. t. m. v Podgoricah pri Idriji delavec Fran Čak; našli so ga mrtvega na stopnicah, ki vodijo k Idriji.

— **Obrtno gibanje v Ljubljani.** Meseča decembra so pričeli v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Leopold Jeran, sv. Petra cesta št. 9, trgovino z mešanim blagom; Fran Markič, Florjanske ulice št. 24, pekarski obrt; Fran Cascio, Cesarska Jožeta trg št. 11, prodajo živil; Uršula Vider, Dolenska cesta št. 20, gostilničarski in krčmarski obrt; Jakob Strukelj, Francovo nabrežje, prodajo črev; Ivan Pirker, Dunajska cesta št. 28, pleskarski in likarski obrt; Terezija Dolenc, Kolodvorske ulice št. 24, prodajo živil; Nikolaj Pastal, Rimská cesta št. 14, čevljarski obrt; Morie Schwar, Sodniške ulice št. 6, trgovino z mešanim blagom, vstevši trgovino z zlatnino in srebrnino; Anton Černe, sv. Petra cesta št. 6, izdelovanje pečatov iz kavčuka; Aleksander Gruber, Mestni trg št. 18, prodajo kartonaž; Alojzij Žvan; Pred prulami št. 13, krojaški obrt; Miha Strukelj, Francovo nabrežje, prodajo črev; Ivan Traven, Tržaška cesta št. 19, prevažanje blaga; Polona Letnar, Pogačarjev trg, prodajo sadja; Jera Kunc, Gospodske ulice št. 3, popravljanje zimnic; Fran Iglič, Mestni trg št. 11, uporabo ročnega tiskarskega stroja; Marjan Tavčar, sv. Petra cesta št. 53, popravljanje in prenarejanje zimnic; Avgust Mrzlík, Sodniške ulice št. 4, prodajo razglednice, papirja in kadilnih potrebščin; Leopoldina Kunaver, Tržaška cesta št. 1, skuharska obrt. — Odglasili, oziroma faktično opustili pa so obrt: Terezija Weiser, Tržaška cesta št. 21, trgovino z mešanim blagom in izdelovanje ovojev za cigarete; Ivana Grajzer, Martonova cesta št. 19, branjarje; Breskvar & Irkič, sv. Petra cesta št. 19, ključavnarski obrt; Fran Cascio, Vegove ulice št. 10, trgovino z južnim sadjem; Anton Dermastja, Kongresni trg št. 7, krojaški obrt; Frančiška Golob, Karolinška zemlja št. 1, trgovino z mešanim blagom; Lucija Majhen, Pogačarjev trg trgovino s sadjem in zelenjadom; Frančiška Oblak, Starški trg št. 4, sejmarnstvo z izdelano obliko in krojnim blagom; Terezija Lampert, Kolodvorske ulice št. 31, prevažanje blaga in trgovino s kurivom in apnom; Frančiška Cajhen, Mestni trg, branjarje; Marija Stampf, Gledališka stolpa št. 3, trgovino z galanterijskim blagom; Frančiška Zamejč, Gradišče št. 10 pekarski obrt; Albina Koch, Cesarska Jožeta trg št. 11, trgovino s papirjem, šolskimi potrebščinami in razglednicami; Marija Pezdir, Poljanska cesta št. 76, branjarje.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajnjem dež. sodišču: 1. Tomaž Semraje, hlapec v Katariji, je svojega gospodarja Štirikrat podrl na tla in nanj skočil zato, ker ga je ta zaradi kletivne posvaril. Nato je prišel ob berglah iz hiše 80 let starci gospodarjev oče, Jakob Urbanija, in nekoliko pijačega hlapca udaril z berglem po glavi, da bi oprostil sina. Ker je Semraje mislil, da je storila gospodarjeva sestra Antonija, je stekel za njo, jo podrl na tla in udaril z drietelom po nji, tako da ji je zlomil levo nadlehtnico. Obsojen je bil na 3 meseca težke ječe. 2. Alojzij Sedej, brez-

poselnih natakar iz Idrije, je 28. grudna popoldne zagnal kamen v okno Kavčeve kavarne v Idriji, tako da so koščki brušene šipe pritele pri oknu sedečima županu Dragotinu Lapajne in ravnatelju Pirca na glavo. Obdolženec je to izvršil iz jeze, ker ni dobil od župana denarno podpore. Potem je pa še aretujočega redarja prijet za rokav in ga včipnil v roko. Obsojen je bil na 18 mesecov težke ječe. 3. Na 6 tednov ječ je bil obsojen Jožef Kužman, brivec v Zgor. Logatcu, ker je Matevž Habit, pod pretezo, da mu izposloval dovoljenje za izvrševanje goščiščarske obrti pri njegovih hiši na Brodu, izobil 300 K. 4. Miha Kern, posestnika sin v Olševku, je 22. vel. srpanja m. l. v kazenski zadrži proti Janezu Sajovicu zaradi tepeža kot priča zaslišan izpovedal, da lahko pod prisego potrdi, da je med napadalcem dobro izpoznan Janez in Miha Sajovic in da ga je Janez Sajovic takoj udaril z ušesom sekire. Njegov zagovor, kakor bi se mu bilo vse to le tako dozdevale, ni obveljal. Obsojen je bil na 3 meseca ječe. 5. Anton Zore, posestnik na Škofljici, je 6. kmovca m. l. zvečer z gnojnimi vilami napadel in ž njimi večkrat v život sunil Franceta Jamnika iz Lanišč. Zore je imel na Jamnika že staro jezo, ker je bil 1. 1887 zaradi njega na 5 mesecov ječe obsojen. Sočišče ga je obsojilo na 7 mesecov težke ječe. 6. Jakob Kapovec, bajtarja sin na Visokem, je 20. grudna m. l. zvečer Miha Stružnika z nožem sunil. Oboženec dejanje priznava, zagovarja se le s tem, da je to storil zaradi tega, ker je Stružnik ves večer fante izrazil in njegovega brata na tla pobil. Obsojen je bil na 6 mesecov ječe.

— **Iz ječe izpuščena.** Danes je zapustila kazničnico v Begunjah junškinja strašne tragedije, ki se je zgodila 1. 1887. v Trstu. Marija Ribos je bila tedaj starca 19 let, ljubimka necega Maffia. Dogovorno sta Maffi in njegova ljubca zavzela v svoje stanovanje blagajnika kreditne banke Henrika Mozetiča in ga napadla. Marija Ribos mu je poskušila z britvijo prerezati vrat v trenotku, ko je Možetič

ričija so bile tu protiklerikalne demonstracije. Več oseb je bilo aretovanih.

Pariz 28. januvarja. Prezident Lou bet odpotuje 6. aprila v Rim in ostane tam tri dni. Paža ne obiše.

Berolin 28. januvarja. Tukajšnji politični krogi so silno vznemirjeni, ker je vlada neki dobil skrajno žalostna poročila iz Damara dežele v Afriki, a jih prikriva.

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani. Uradni kurzi dunaj, borze 28. januvarja 1904.

Naložbeni papirji.

4 2% majeva renta 100-60 100-80

4 2% srebrna renta 100-80 100-80

4% avstr. kronska renta 10-05 10-85

4% zlata 120-60 120-80

4% ogrska kronska " 99-90 99-90

4% zlata 119-20 119-20

4% posojilo dežele Kranjske 100-75 100-75

4 1/2% posojilo mesta Špijet 100- 100-

4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902 Zader 100- 100-

4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902 101- 101-

4% češka dež. banka k. o. 100- 101-

4% zl. 2. 100- 100-70

4 1/2% zl. p. 101-75 102-25

4 1/2% pest. kom. k. o. z 100- pr. 108-50 107-50

4 1/2% zast. pisma Innerst. hr. 101- 102-

4 1/2% dež. hr. " ogrske cen. 100-50 101-10

4 1/2% z p. ogr. hip. ban. 100-20 101-20

4 1/2% obl. ogr. lokalnih žel. 100- 101-

4 1/2% obl. češke ind. banke 100- 100-70

4% prior Trst-Poreč lok. žel. 98-50

4% prior. dol. žel. 99-70 100-70

3% juž. žel. kup. 1/1/ 306-10 307-10

4 1/2% avt. pos. za žel. p. o. 101-101-65

Srednje.

Srečke od 1. 1884 185- 195-

" " 1880/ 185- 187-50

" " 1884 185- 261-

" tizske 163-25 165-25

" zem. kred. I. emisije 294- 300-

" II. 289- 291-50

" ogr. hip. banke 268- 270-50

" srbske & frs. 100- 92- 94-

" turške 133-40 134-40

Basilika srečke 21-50 22-50

Kreditne " 465- 476-

Inoške " 42- 87-

Krakovske " 81- 85-

Ljubljanske " 70- 74-

Avt. rud. kriza" 55- 56-

Ogr. " 28-50 29-50

Rudolfove " 65- 69-

Salzburgske " 79- 83-

Dunajske kom. " 513- 523-

De nize.

Južne železnice 83- 84-

Državne železnice 671-75 672-75

Avt.-ogrsko bančne delnice 16-550 161-5

Avt. kreditne banke 672-75 673-75

Ogrske žel. 769- 770-

Zivnostenske " 252- 253-

Premogok v Mostu (Brux) 683- 684-

Alpinske montan 424- 425-

Praške žel. in dr. 191-5- 192-5-

Rima-Murányi 482- 484-

Trbovški prem. družbe 392- 398-

Avt. orožne tovr. družbe 473- 477-

Češke sladkorne družbe 152- 160-

valute.

C. kr. cekin 11-36 11-40

20 franki 19-6 19-08

20 narke 23-43 23-51

Sovereigns 2- 94 24-02

Marke 117-02 117-20

Laški bankovci 95-25 95-45

Rubiji 252-50 253-25

Dolarji 4-84 5-

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 28. januarja 1904.

Termin.

Pšenica za april za 50 kg K 7-83

" okt. 1903 50 " 7-66

Rž " april 50 " 6-59

Koruza " maj 1904 50 " 6-32

Oves " maj 50 " 5-50

Efektiv.

Nespremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Vsična nad morjem 206-2. Srednji snižki tisk 736-0 mm.

Jan. Čas Stanje brezvetr oblačno

opazovanja barometra v mm. temperatura Vetrovi Neoo

27. 9. zv. 745-8 — 28 brezvetr oblačno

28. 7. zv. 745-9 — 34 sl. jzahod oblačno

2. pop. 745-4 — 25 sl. svzahod oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: -29°, normala: -20°. Mokrina v 24 urah: 0 mm.

Stanovanje

z jedno sobo, kuhinjo in drvarnico se takoj odda v Prulah, Privoz štev. 10.

252-3

Išče se spretan gostilničar

za večjo restavracijo tik železniške po-

staje blizu Ljubljane. Restavracija ob-

stoju iz velikega salona, ene posebne

sobe za goste, velike kuhinje, stan-

ovanja za gostilničarja in sobe za tujce,

dalje lepe kleti in ledene, senčnega

vrta za goste, velikega vrta za sočivje,

hleva in skladišča.

280-1

Kje, pove upravnštvo „Slov. Nar.“

Izjava.

Podpisani obžaluje, da je zadnji čas po krčmah in napram posameznim osebam na žaljiv način napadal čast načelnika železniškega skladniča na Zidanem mostu, prizna, da so vsa sumnjenja in obrekovanja neresnična, neosnovana in z golji izmišljena obveže se nadalje, vzdržati se v prihodnje vsakega ščuvanja proti imenovanemu gospodu, ter ga za storjeno mu krivico javno prosi za odpuščanje.

Radeč pri Zidanem mostu, dne 24. januarja 1904. 279

Ivan Haller, trgovec.

VABILO 281-1

plesni veselici
katera bode

v ponedeljek, 1. februarja 1904

v gostilni na Martinovi cesti št. 32.

Vstop prost. Začetek ob 8. uri.

K obilni udeležbi vladljivo vabi

Franc Poljšak

gostilničar.

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Sprejem takoj
deklico

ki ima veselje učiti se manufakturne ter špecijske trgovine. Učni pogoj po dogovoru.

Štefan Štekar, trgovec.

278-1

pristni
rastlinski
liker

Florian'

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Varstvena znaka.

Ogreva in oživlja telo,
Budi tek in prebač,
Daje dobro spanje.

Lastnik: 5-22

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajo brezplačno.

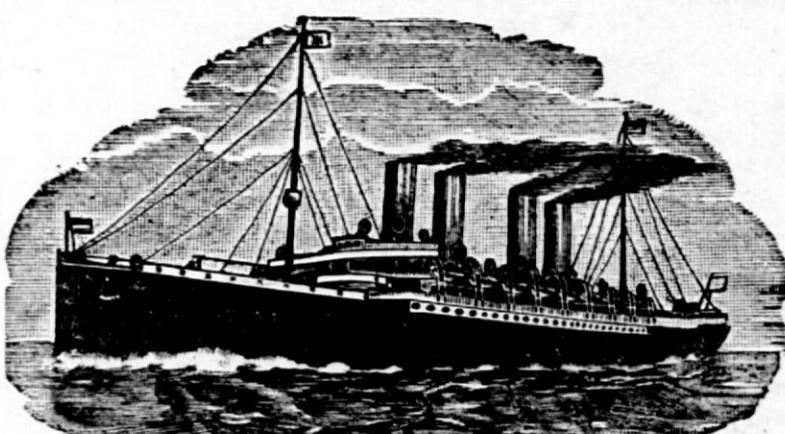
Naznanilo.

Usojam si častitim p. n. damam v Ljubljani in okolici vladljivo naznaniti, da se sedaj nahaja moj

modni salon
v Dalmatinovih ulicah štev. 3
(v pritličju).

Za mnogobrojni obisk se priporoča z velespoštojanjem
Jesipina Bersin.

271-2

Kdo hoče potovati
v Ameriko.

z cesarskimi in poštnimi parobrodi, naj se obrne edino le na tvrdko:

Kareš & Stocky

Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29.

ta mu odgovori takoj točno in brezplačno.

(2350-21)

Ta tvrdka se sporazumeva s potniki v njih materinskem jeziku, prevaža potnike z najboljimi in najhitrejšimi parobrodi, pozna temelito zakone o izseljevanju in zamore tedaj potnike dobro poučiti, kako se imajo med potjo vesti, da pridejo srečno v Ameriko. Naj tedaj vsakdo, ki se je namenil podati v Ameriko, piše prej tvrdki:

Kareš & Stocky, Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29

ta mu odgovori takoj točno in brezplačno.